

ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

**ЗБІРНИК
НАУКОВИХ ПРАЦЬ**
*МОЛОДИХ УЧЕНИХ,
АСПІРАНТІВ ТА СТУДЕНТІВ*

ОДЕСА
2018

ББК 36.81 + 36.82
УДК 663 / 664

Головний редактор, д-р техн. наук, проф.
Заступник головного редактора, канд. техн. наук, доцент.
Відповідальний редактор, д-р техн. наук, проф.

Б.В. Єгоров
Н.М. Поварова
Г.М. Станкевич

Редакційна колегія
доктори наук, професори:

Р.В. Амбарцумянц, А.Т. Безусов, С.В. Бельтюкова,
О.Г. Бурдо, Л.Г. Віннікова, О.І. Гапонюк,
К.Г. Іоргачова, Л.В. Капрельянц, Б.В. Косой,
С.В. Котлик, Г.В. Крусір, М.Р. Мардар, В.І. Мілованов,
В.В. Немченко, Л.А. Осипова, О.І. Павлов,
В.М. Плотніков, І.І. Савенко, О.Є. Сергєєва,
Л.М. Тележенко, О.С. Тітлов, Н.А. Ткаченко,
О.Б. Ткаченко, Г.М. Хмельнюк, В.А. Хобін, Н.К. Черно,
О.О. Коваленко, Д.О. Жигунов

доктори наук:

Одеська національна академія харчових технологій
Збірник наукових праць молодих учених, аспірантів та студентів
Міністерство освіти і науки України. – Одеса: 2018. – 240 с.

Збірник опубліковано за рішенням вченої ради від 03.07.2018 р., протокол № 15
За достовірність інформації відповідає автор публікації

РОЗДІЛ 8

**ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНО-
ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ
ХАРЧОВОЇ ТА ЗЕРНОПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ**

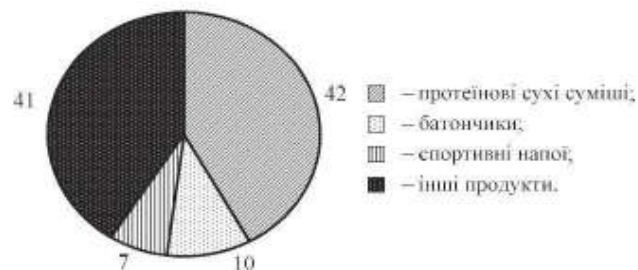

Рис. 1.2 – Структура світового ринку спортивного харчування за видами продуктів у 2017 р. [4].

Науковий керівник – к.с-г.н., доц. Гарбажій К.С.

Література

1. Пашенко В.Г. Аналіз асортименту харчових продуктів для спортсменів / В.Г. Пашенко, Л.І. Сєногонова, А.С. Становіхіна // Технологии и оборудование пищевых производств. - 2016. - № 6. - С. 39-42.
2. Abbott2017Annual Report [Electronic resource]. –<http://media.corporate-ir.net>
3. 2016 Glanbia Full Year Results [Electronic resource]. – Available from: http://www.glanbia.com/download/pdf/2016_FY_News_Release.
4. InvestorPresentation [Electronicresource]. –<http://phx.corporate-ir.net/>

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ І КОНТРОЛЮ РУХУ МАТЕРІАЛЬНИХ ЗАПАСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Маленко В.В., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕбІК
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Актуальність обраної теми обумовлена імперативною значимістю облікового забезпечення вирішення проблем раціонального використання природних ресурсів, вдосконалення контролю і управління рухом матеріальних ресурсів, ефективного їх використання.

Метою статті є розробка рекомендацій щодо вдосконалення обліку і контролю руху матеріальних запасів на досліджуваних підприємствах.

Дослідженням встановлено, що виробничі запаси (далі – ВЗ) займають центральне місце в складі майна підприємства і в формуванні витрат промислових підприємств.

При цьому щодо тлумачення матеріальних запасів в спеціальній літературі все ще немає єдності. Попри вагомий напруження щодо роз'яснення сутності виробничих запасів, їх класифікації, оцінювання, єдиної позиції у виявленні цього поняття серед учених не вироблено. Різноманітність підходів до тлумачення категорій «виробничі запаси», «матеріальні цінності», «виробничі ресурси», «запаси» дає зрозуміти, що необхідним та актуальним є дослідження напрацювань для уточнення та поглиблення сутності виробничих запасів.

Проаналізувавши погляди сучасних економістів на економічну категорію «виробничі запаси», можна зауважити, що відмінність у трактуванні свідчить про те, що розкриття суті будь-якої економічної категорії залежить від вибраного підходу до її визначення.

Ключовою проблемою обліку і контролю ВЗ є науково-обґрунтована їх класифі-

кація, що сприяє підвищенню оперативності обліку, отримання розгорнутих даних про стан і рух ВЗ. За результатами дослідження для посилення інформаційної, контрольної та аналітичної функцій обліку ми бачимо практичну значимість класифікації ВЗ за характером володіння; порядку використання; призначенням і ролі в процесі виробництва; технічними ознаками.

Важливою проблемою обліку ВЗ є вибір положень облікової політики, що стосуються методів їх оцінки, від чого значною мірою залежить не тільки рівень фінансового результату, але і ступінь адекватності інших показників фінансової звітності. На підтвердження нашої позиції приведемо наступну тезу Е.Н. Сердюк: «Вибір підприємством оптимального методу оцінки запасів сприяє збільшенню оборотних коштів, залученню інвестицій. А це дає можливість максимізувати прибуток і поліпшити фінансовий стан підприємства в цілому» [1, с. 108].

Як відомо, відповідно до чинного законодавства ВЗ відображають за фактичною собівартістю їх придбання або обліковими цінами. При відпустці ВЗ в виробництво вони можуть оцінюватися за різними методами, при цьому обраний метод повинен бути розкритий в обліковій політиці підприємства.

Дослідивши методи оцінки запасів при вибутті, ми прийшли до висновку про те, що метод ідентифікованої собівартості доцільно застосовувати в разі виконання індивідуальних замовлень, коли існує можливість контролювати рух кожної одиниці запасів. Метод середньозваженої собівартості доречний для спрощення обліку ВЗ, що мають величезну номенклатуру, а також при необхідності згладжування впливу динамічно мінливих ринкових цін. Метод ФІФО найбільш прийнятний у разі наявності у підприємства швидкопсувних ВЗ і в умовах незначного коливання цін. Ми вважаємо, що нині при значному рівні інфляції для досліджуваних підприємств середньозважена собівартість буде найбільш оптимальним методом оцінки ВЗ при їх вибутті.

На нашу думку, для отримання достовірної інформації необхідно вдосконалити облік і контроль запасів за допомогою автоматизації. У цьому контексті підкреслимо, що, сучасні програмні забезпечення обліково-аналітичного процесу, дозволяють виробляти коректні розрахунки, безпомилковий перенесення даних з однієї форми в іншу, робити нагромадження підсумків, звертатися до даних за минулі періоди, забезпечити контроль виробничих запасів.

Узагальнюючи вищевикладене, можна зробити висновок, що сучасне нормативно-правове регулювання обліку та контролю руху товарно-матеріальних запасів визначає методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про запасів і розкриття інформації про них у фінансових звітах і примітках до них.

Проаналізувавши українські стандарти обліку з обліку виробничих запасів, в порівнянні з міжнародними стандартами, можна сказати, що ці стандарти містять ряд відмін. Це свідчить про те, що в Україні процес переходу на міжнародні стандарти обліку ще не завершено. Ми вважаємо, що найкращим варіантом для даної систем обліку буде не дублювання МСФЗ, а часткова адаптація з урахуванням особливостей національної економіки» [2, 3].

Зі сказаного випливає, що запаси як значна частина оборотних активів повинні включати матеріали, малоцінні та швидкозношувані предмети, готову продукцію, а також незавершене виробництво. Для належного побудови обліку і контролю матеріальних запасів в обліковій політиці слід передбачити рекомендовані вище ознаки класифікації та методи оцінки, оскільки ці чинники визначають адекватність показників звітності. Належну постановку обліку і контролю виробничих запасів забезпечує сучасне програмне забезпечення.

Науковий керівник – к.е.н., ст. викл. Маркова Т.Д.

Литература

1. Сердюк Е.Н. Особенности оценки производственных запасов при их использовании на машиностроительных предприятиях / Е.Н. Сердюк // Вестник Хмельницького національного университета. – 2010. – № 4. – С. 107-111.
2. Положение (стандарт) бухгалтерского учета 9 «Запасы», утверждено приказом Министерства финансов Украины от 20 октября 1999 года № 246 (с изм. и доп. от 09.12.2011 № 1591) / А.Тузова.- Харьков:Фактор, 2013. – С.94-104.
3. Международный стандарт финансовой отчетности (IAS) 2 «Запасы» [Электронный ресурс]: Режим доступа: справочно-правовая система «КонсультантПлюс».

ПЕРСПЕКИВИ РЕБРЕНДИНГУ У ВИНОРОБНІЙ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Льїн О.О. студ. СВО «Магістр», Батраков О.О. ас.каф. ТiМС ф-ту ТтаТХПiПБ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Ребрендинг - це активна маркетингова стратегія. Вона включає комплекс заходів щодо зміни бренду (як компанії, так і виробленого нею товару), або його складових: назви, логотипу, слогану, візуального оформлення, зі зміною позиціонування. Проводиться в руслі зміни концептуальної ідеології бренду[1].

Провести ребрендинг - це не просто змінити фірмовий стиль, логотип та інші компоненти бренду, важливо зберегти ті елементи, які аудиторія сприймала як сильні сторони компанії і зробити так, щоб бренд був унікальним.

Етапи ребрендингу залежать від того, в якому стані знаходиться нинішній бренд і який обсяг змін потрібно. Відповідно, визначення поставлених завдань і є першим етапом ребрендингу. Це називається аудитом і є цей етап найважливішим з усіх, адже саме в цей час визначаються цілі ребрендингу: чи потрібно поверхнева зміна, така як редизайн або рестайлінг, або ж необхідна кардинальна зміна бренду. Тільки після аудиту та узгодження всіх деталей переходять до самого процесу оновлення бренду: розробці нового логотипу, фірмового стилю, сайту та інших компонентів. Сюди ж входить оновлення назви, слогану і мовних модулів, а також зміна стратегії бренду.

І останній етап - це донесення інформації до аудиторії, що контактує з брендом, тобто потрібно представити публіці оновлений бренд і закріпити його в їхній свідомості.

На процесі ребрендингу безпосередньо у виноробній галузі в Україні потужний вплив мають євроінтеграційні реформи. Одним з головних факторів, що спонукають виробників до ребрендингу, є впровадження Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.

Ще у 2010-2011 роках були проведені зустрічі між представниками виноробної промисловості України і ЄС, в тому числі з Європейським Комітетом виробників вин (CEEV), Європейською асоціацією алкогольних напоїв (CEPS), Федерації вин і алкогольних напоїв Франції (FIVS) і Національного міжпрофесійного бюро Коньяку (BNIC).

Відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, українським виробникам, які використовують зараз географічні позначення Європейського Союзу (шампанське, фета, коньяк) надана відстрочка на десять років від моменту вступу в силу Угоди про асоціацію, щоб припинити використання даних назв, а ось вибір – зробити ребрендинг або піти з ринку, вправі прийняти лише виробник даної продукції. Європейці вимагають від українських виноробів перестати називати свій продукт

**РОЗДІЛ 8 – ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО
РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ТА ЗЕРНОПЕРЕРОБНОЇ
ПРОМИСЛОВОСТІ**

ECONOMIC AND SOCIAL FEATURES OF DEVELOPMENT OF FOOD INDUSTRY ENTERPRISES	
Krasavina A.V.	177
ECONOMIC AND SOCIAL PECULIARITIES OF THE DEVELOPMENT OF FOOD INDUSTRY ENTERPRISES	
Konstantynova T.	178
ДОСЛІДЖЕННЯ МЕТОДІВ ТА МЕХАНІЗМІВ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ	
Волинець О. О.	180
ПРОЕКТ ДОЦІЛЬНОСТІ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ОБЛІКУ ТА ОБРОБКИ ТЕХНІЧНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ ДИСТАНЦІЇ СИГНАЛІЗАЦІЇ ТА ЗВ'ЯЗКУ	
Приходько А.В.	181
ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ РОЗРОБКИ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ МАРКЕТИНГОВОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВАМИ ВИНОРОБНОЇ ГАЛУЗІ	
Осіпова А.В.	182
ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ЩОДО ПОНЯТТЯ ТА КЛАСИФІКАЦІЇ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ	
Бамбуляк І.М.	184
ПРОБЛЕМИ ОЦІНКИ ТА ПІДВИЩЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	
Серікова К.М.	187
МАРКЕТИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ НОВИХ НАПРЯМІВ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ КОНДИТЕРСЬКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ	
Струц Є.М.	189
КОНТРАБАНДА ТВАРИН В УКРАЇНІ ТА СВІТІ	
Фасоля А.С.	191
СТАН РИНКУ СПОРТИВНОГО ХАРЧУВАННЯ В УКРАЇНІ І ЗА КОРДОНОМ	
Бузіян В.І.	193
ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ І КОНТРОЛЮ РУХУ МАТЕРІАЛЬНИХ ЗАПАСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ	
Маленко В.В.	195
ПЕРСПЕКИВИ РЕБРЕНДИНГУ У ВИНОРОБНІЙ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	
Ільїн О.О., Батраков О.О.	197
ХАРАКТЕР ТОРГІВЛІ АГРОПРОДОВОЛЬЧИМИ ТОВАРАМИ УКРАЇНИ З КРАЇНАМИ СНД: СТАТИСТИЧНА ОЦІНКА	
Курдоглова М.П.	199

Наукове видання

**Збірник наукових праць
молодих учених, аспірантів
та студентів**

Том 1

Головний редактор, д-р техн. наук, проф. Б.В. Єгоров
Заст. головного редактора, канд. техн. наук, доц. Н.М. Поварова
Відповідальний редактор, д-р техн. наук, проф. Г.М. Станкевич
Технічні редактори А.В. Коваль, Т.Л. Дьяченко

Ум. друк. арк. 27,9.